

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XIX.

ČÍSLO 3

MAREC 2011

Svetové dni mládeže

Plesy v našej farnosti - Ministrant Champions League - Hrdlička
Potrebujeme nadšenie mladých - Rozhovor s Jurajom Bubnášom
Stretnutie, ktoré vás premení - Sv. Rafael Arnáiz Barón

Pápež pozýva mladých do Madridu. Odporúčame!

Dúfame, že sa vám páči, ako v poslednom období zameriavame jednotlivé čísla Bartolomeja na určitú aktuálnu tému. Aj toto číslo je tematické. Budeme sa bližšie venovať Svetovým dňom mládeže.

Tí, ktorí sme sa tohto podujatia už niekedy v živote zúčastnili a prostredníctvom spomienok čitateľom priblížime jeho atmosféru na nasledujúcich stránkach, máme všetci jeden spoločný cieľ: navadiť mládež, aby sa o podujatie začala zaujímať tak ako my kedysi. Kým ešte nedávno tam chceli byť všetci, teraz je akési podozrivé ticho...

Svetové dni mládeže 2011 budú v auguste v hlavnom meste Španielska, v Madride. Opäť je to jedinečná príležitosť zažiť spoločenstvo mladých ľudí z mnohých národov a kultúr, hovoriacich rôznymi jazykmi a zjednotených v spoločnom vyznávaní tej istej viery. Pápež Benedikt XVI. pozýva všetkých mladých. Veríme, že aj vďaka prečítaniu tohto čísla Bartolomeja sa počet účastníkov madridských dní mládeže z Prievidze rozhojní. Nech je to pre všetkých požehnaný a nezabudnuteľný čas.

Alojz Vlčko

XI. ročník farského plesu sa konal v Necpaloch

Nadviažem na článok pána dekana vo februárovom čísle Bartolomeja, kde sa čuduje jeden Ind, akí sme smutní. Dotyčnému Indovi by som

musela teraz oponovať, že najmenej pre 100 ľudí, ktorí boli na XI. Farskom plese, to neplatí. Určite nás bude ešte pár dní hriať slniečko v duši. Budeme sa ešte dlho usmievať po veľmi milom, ale naozaj milom plese, ktorý zorganizoval pán Petráš, Necpalanka, malí Petrášovci a hlavne my všetci.

Prekrásnu výzdobu sály a stolov v žltobielym zabezpečil pán Solčáni, vedúci DK v Necpaloch. Výborné jedlo nám pripravili v reštaurácii Staré kino Bojnice. S modlitbou

a požehnaním pána dekana a v očakávaní toho najlepšieho sa ples začal. Necpalanka je jednotka, to vieťme všetci, ale vysoko kvalitná hudba, ktorou určite vyhovelí všetkým vekovým kategóriám, dala dobre zabrat' každému. A kultúrny program? Ten je nezabudnuteľný. Okrem

malých súťaží, vinšovačiek s prekvapením (údeným kolenom atď.) nás pobavili Filipko Petráš hrou na husle a jeho mladší 6-ročný braček Dávidko s veľmi vtipným monológom. Tie jeho šibalské očka mám pred očami ešte aj vtedy, keď idem spať. No, to sa nedá neusmievať.

Už sme absolvovali veľa plesov a zábav, ale tento svojou jednoduchosťou, kde v príprave dominovala láska, riadený Duchom Svätým, sa ani jednému nevyrovnal. Blahoželám a teším sa na XII. ročník.

Text: Jana Viliamská
Foto: Vladimír Pavlíček

Mládež od piaristov sa zabavila na školskom plese

Rok opäť ubehol a my, študenti Piaristického gymnázia, sme sa znova zabávali tento rok už na 4. ples študentov a priateľov našej školy. Aj tento rok sme začali programom, ktorí si pripravili naši spolužiaci. Nechýbali v ňom tanec, spev, hudba. Po ňom sa už začala zábava, pri ktorej nám do tanca hrala skupina Wetva.

Ako u nás býva zvykom, aj tento rok sme si zvolili kráľa a kráľovnú plesu, čo nebolo jednoduché, keďže kandidátov bolo veľmi veľa a bolo z čoho vyberať. O polnoci prišla na rad tombola, ktorá bola veľmi bohatá a oplátilo sa kúpiť si aspoň jeden lístok. Tanec a zábava trvala až do skorého rána a my sme boli veľmi radi, že aj tento ročník mal veľký úspech a všetci sme sa dobre zabavili.

Po roku sa zase stretli bývalí spolužiaci, starí priatelia, ale aj súčasní študenti, ktorí mali príležitosť porozprávať sa a zaspomínať si. Dúfame, že o rok sa opäť stretneme a znova sa dobre zabavíme.

Text: Paulína Krchňavá
Foto: Lucia Turčanová

Ministrant Champions League 2011 vyhrali Zapotôčky

V sobotu 12. februára 2011 sa v rámci Dekanátneho dňa miništrantov odohral už tradičný turnaj Ministrant Champions League. Tento raz sa stretli miništranti vo farnosti Prievidza-Zapotôčky.

Pôvodne malo medzi sebou zápasit' sedem farností nášho dekanátu, no napokon pre choroby a iné okolnosti na turnaji súperili tímy iba štyroch z nich - miništranti z farností Handlová, Chrenovec, Prievidza-mesto a domáca farnosť Prievidza-Zapotôčky.

Podujatie, ako tradične, začalo prosbou o Božie požehnanie pri svätej omši. Nasledoval futbalový turnaj, ktorého víťazom, a teda držiteľom Putovného pohára, sa stali domáci - farnosť Prievidza-Zapotôčky.

Výsledky futbalového turnaja:

1. miesto - Prievidza-Zapotôčky
2. miesto - Handlová
3. miesto - Prievidza-mesto

rok zamerané na liturgické pomôcky, predmety a knihy používané počas sv. omše. Vedomostný turnaj celkové poradie trochu zamiešal.

Napokon boli výsledky nasledovné:

1. miesto - Prievidza-Zapotôčky
2. miesto - Prievidza-mesto
3. miesto - Handlová

Držiteľom putovného pohára za futbalový turnaj sú počas tohto roka chlapci zo Zapotôčiek. Morálnymi víťazmi boli miništranti z Chrenovca, ktorí sa síce neumiestnili na oceňovaných stupňoch, no ich prístup k hre, zmysel pre fair-play, veľké nasadenie do poslednej chvíle, ovládanie emócií a zápal pre veci Božie mohol byť príkladom pre všetkých.

Text a foto: B. Markovič

Vyhrať futbalovú časť je ale len polovica úspechu. Posilnení dobrým gulášom sa miništranti pustili do druhej polovice - vedomostného kvízu. Trojčlenné zastúpenie každej farnosti sa potrápilo s otázkami, ktoré boli tento

Hrdlička oslávila svoj 15. ročník

Na prelome januára a februára je vždy v Kultúrnom dome vo Veľkej Lehotke počuť spev mladých spevákov. Nebolo tomu inak ani tento rok. V nedeľu, 13. februára 2011, tu spevácka súťaž Hrdlička organizovaná hudobnou skupinou SPRAY odštartovala svoj jubilejný 15. ročník.

Program otvoril minuloročný víťaz Janko Blaháč zo Sebedražia. Po úvodnom privítaní moderátorky Evka Cipovovej (aktuálnej držiteľky Kristálovej Vázy 2010) to všetko vypuklo. Súťažiaci sa priam predhánali v skvelých speváckych výkonoch. Chlapci a dievčatá dávali všetkým priamy dôkaz toho, že na Hornej Nitre máme obrovské množstvo mladých talentov.

Druhé kolo len potvrdilo kvality súťažiacich a diváci mali veľmi ťažkú úlohu rozhodnúť, kto bol najlepší. Je zaujímavé, že porota svojím samostatným hlasovaním prideliла najviac bodov rovnakému súťažiacemu, ako aj diváci. Víťazom sa stala Zuzka Hepnerová z Kocúrian. Druhá skončila Patrícia Šimorová z Kostolnej Vsi, tretie miesto putovalo Anne Bartovej do Kocúrian. Pani Helena - Elza Dadíková pri odovzdávaní cien podotkla, že na Hornej Nitre máme lepších spevákov ako v Rige, kde bola naposledy v porote.

Hrdlička oslavovala pätnáste narodeniny v kolektíve viacerých zástupcov samosprávy, skvelého publika, zodpovednej poroty, vynikajúcich speváckych výkonov, a samozrejme hudobnej skupiny SPRAY, ktorá tu tento rok oficiálne predstavila svojho tretieho člena, malú speváčku Mišku Bullovú. O rok Vás všetkých pozývame na 16. ročník tejto skvelej súťaže.

Ing. Branislav Bullo

Foto: Jozef Bullo

Tužina opäť ožila kresťanskými piesňami

Piaty ročník gospelového festivalu Pozdvihni svoj hlas už tradične otvorila svätá omša v kostole sv. Jakuba v Tužine. Celebroval ju d. p. Viktor Kraus, koncelebrovali páter Juraj Ďurnek a Štefan Machaj. Aj napriek poriadnej zime sme si vychutnali úžasné slová homíle aj perfektne pripravený hudobný a spevácky sprievod zborov Krkafce a Jambo.

Aj tento rok prijali pozvanie do Tužiny noví interpreti, ktorí tvoria kresťanskú hudbu. Mali možnosť zaspievať a ohlasovať Božiu lásku vo vynovenej sále kultúrneho domu. Festival otvoril Zbor sv. Jakuba hymnickou piesňou Pozdvihni svoj hlas. Tento rok po prvýkrát dostala priestor na vystúpenie folková kapeľa Zabudnutí - síce nepatria medzi

medzi gospelových interpretov, svojím vystúpením dokázali, že pokojne sa môžu prezentovať aj v tejto oblasti. Známa kapela Križiáci splnila očakávanie svojich fanúšikov. Precízny hlas Majky Sibikovej sa niesol sálou a dôstojne vzdával chválu Pánovi. Troška rokovejší prejav kapely 30tri zaujal najmä mladšie ročníky v publiku. Lukáš Hirko so svojou kapelou predviedol nielen profesionálne hudobné, ale aj duchovné kvality tejto kapely. Po kapele 30tri sa pódia ujala sestra Eliška so svojou kapelou. Okamžite si získala ľudí v hľadisku svojou úprimnosťou a charizmou.

Záver festivalu patril kapele eSPe, ktorú nebolo treba zvlášť predstavovať. Sami prítomných rovno informovali, že túžia hrať bohaté a výdatné chvály prekračujúce rozumové limity a hranice všednosti. Môžeme s pokojným svedomím vyhlásiť, že u nás, v Tužine, sa im to podarilo a boli dôstojným ukončením piateho ročníka festivalu.

Vďaka všetkým účinkujúcim, skvelému moderovaniu Pet'a Kršiaka z rádia Lumen, ktorý dodal festivalu niečo nové, aj sponzorom. Pozdvihni svoj hlas sa stáva skoro rodinným festivalom našej obce. A tak, ako hovorí Pán: Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi. Na festivale sa nás zišlo o čosi viac a Ten, na ktorého oslavu sa festival konal, bol medzi nami a Jemu patri najväčšie ďakujeme.

Text: Katarína Ošvátová

Foto: Ing. Peter Ošvát

„Potrebujeme nadšenie mladých“

(Ján Pavol II.)

V jednom zo životopisných filmov o Jánovi Pavlovi II. sa odohráva zaujímavá scéna. Biskupi sa pri spoločnom obede pýtajú pápeža na to, prečo má tak rád mladých. „Čím vás tak fascinujú? Prečo sa s nimi stále stretávate?“ Pápež sa záhadne usmeje a vraví: „Viete čo? U nás v Poľsku máme také príslovie: ‚S akým človekom sa stretávaš, takým sa staneš.‘ Preto sa stretávam s mladými. Pri nich nikdy nezostarnem!“

Za slovami Karola Wojtyły sa vždy skrývalo čosi viac. Tak aj teraz. Nešlo len o akúsi jeho ambíciu zostať večne mladým. Vedel, že mladí ho potrebujú. Že potrebujú Krista. Že vždy boli, sú a budú novou nádejou Cirkvi.

Svoj vzťah k mladým veľmi pekne vyjadril v knihe *Prekročiť prah nádeje* (1995), v ktorej mu novinár Vittorio Messori kladie rôzne otázky. Jedna z nich znie: „Mladí ľudia. V srdci Svätého Otca majú privilegované miesto. Svätý Otče, je táto

nádej opodstatnená? Nepodliehame ilúzii, že nová generácia bude lepšia než predchádzajúce?“ Ján Pavol II. v odpovedi formuluje viacero podnetných myšlienok.

Mladosť - obdobie života?

„Čo je to mladosť? Nie je to iba obdobie života zodpovedajúce určitému počtu rokov, ale je zároveň časom, ktorý Prozreteľnosť dala každému človeku, a to ako úlohu. Počas tohto obdobia hľadá ako mladík v evanjeliu odpoveď na základné otázky, netýkajúce sa však iba zmyslu života, ale aj konkrétneho plánu, aby podľa neho začal budovať svoj život. Toto je tá najpodstatnejšia charakteristika mladosti. Každý vychovávateľ, počnúc rodičmi, ako aj každým duchovným pastierom, musí dobre poznať túto charakteristiku a musí ju viesť rozoznať v každom chlapcovi a dievčati. Ba poviem viac: Musí milovať to, čo je podstatou mladosti.“

Povolanie k láske

Mladosť je teda obdobím hľadania svojho vlastného povolania. Či už je to povolanie kňazské, reholné alebo manželské, každé z nich má pôvod v láske. „Toto povolanie k láske je prirodzeným prvkom, cez ktorý sa s mladými dá nadviazať veľmi úzky kontakt. Ako kňaz som na to veľmi skoro prišiel. Akoby ma čosi vnútorne pobádalo ísť tým smerom. Mladých ľudí na manželstvo treba pripravovať, láske ich treba učiť. Láska nie je čosi, čo sa dá naučiť, a predsa nie je nič dôležitejšie, ako sa jej učiť!“

Preto aj Ján Pavol II. ako pápež ponúka mladým Boha. Boha - Lásku. „Každý farár v Ríme vie, že návšteva vo farnosti sa musí ukončiť stret-

nutím rímskeho biskupa s mladými. A to nielen v Ríme, ale všade, kam pápež ide, hľadá mladých a mladí ho všade vyhládávajú. Ba pravdu povediac, nie je to on, koho hľadajú, ale Kristus, ktorý vie, čo je v človeku (Jn 2,25), najmä v mladom človeku, a vie dať aj správne odpovede na jeho otázky! A aj keď sú to odpovede náročné, mladí od nich vôbec neutekajú, ale, dalo by sa skôr povedať, že ich očakávajú.“

Pôvod Svetových dní mládeže

Práve stretnutia Jána Pavla II. s mladými sa stali základom Svetových dní mládeže. „Najprv, pri príležitosti Jubilejného roku vykúpenia a potom v Medzinárodnom roku mládeže, vyhlásenom Organizáciou spojených národov (1985), boli mladí pozvaní do Ríma. A to bol začiatok. Nikto si nevymyslel Svetové dni mládeže. Boli to mladí, ktorí ich vytvorili. Tieto dni, tieto stretnutia sa odvtedy stali potrebou mladých na všetkých miestach sveta.“

Tvorivosť a radosť

„V mladých ľuďoch jestvuje nesmierny potenciál dobra a tvorivých

možností. *Keď sa s nimi stretávam, a to na ktoromkoľvek mieste sveta, predovšetkým čakám na to, čo mi budú chcieť povedať o sebe, o svojej spoločnosti, o svojej Cirkvi. (...) Potrebujeme nadšenie mladých. Potrebujeme radosť zo života, akú majú mladí. V nich sa odráža čosi z pôvodnej radosti, ktorú mal Boh, keď stvoril človeka. Práve túto radosť zakúšajú mladí v sebe samých.*“

Už v deň začiatku svojho pontifikátu, 22. októbra 1978, adresoval Ján Pavol II. mladým tieto slová: *„Vy ste nádejou Cirkvi a sveta. Vy ste možnou nádejou.“* Svoj názor na nich nikdy nezmenil. *„Nie je pravda, že by pápež viedol mladých celého sveta od jedného pólu zemegule po druhý. Sú to oni, čo vedú jeho. A aj keď mu roky pribúdajú, oni ho povzbudzujú, aby bol mladý, a nedo-*

volia mu, aby zabudol na svoju skúsenosť, na svoj vlastný objav mladosti a na to, aký veľký význam má v živote každého človeka. Myslím si, že toto vysvetľuje mnoho.“

Áno, to naozaj vysvetľuje mnoho. Možno aj to, prečo keď zo sveta odchádzal takmer osemdesiatpäť-ročný starý muž, Námestie sv. Petra v Ríme bolo plné plačúcich mladých ľudí. Tých, o ktorých sa často hovorí, že nemajú úctu k životu. Ján Pavol II. možno navonok nerobil nič svetoborné. „Len“ sa s nimi stretol. No práve toto stretnutie bolo pre mnohých z nich „osudovým“. Ním si ich Kristus prostredníctvom pápeža definitívne získal.

Pripravila: Petra Humajová

(Zdroj: Ján Pavol II.:

Prekročiť prah nádeje)

Dnes na slovíčko s Jurajom Bubnášom, trojnásobným účastníkom SDM

Na Svetové dni mládeže putoval trikrát

Fenomén Svetových dní mládeže je pre mnohých ľudí taký silný, že neostanú pri jednej účasti na tomto podujatí. Atmosféra spoločenstva, zážitky a možnosť stretnúť sa s pápežom ich lákajú na stretnutie viackrát. Náš farník Juraj Bubnáš (26) sa zúčastnil Svetových dní mládeže trikrát - v roku 2000 v Ríme, v roku 2005 v Kolíne nad Rýnom a v roku 2008 v Sydney.

Juraj, kedy si sa prvý krát dopočul o Svetových dňoch mládeže?

V roku 1997 boli Svetové dni mládeže v Paríži, o ktorých som vedel, ale bol som príliš mladý. Mal som 13 rokov. Pár dní po SDM 2007 organizoval pán dekan Bednár so sestričkou Danielou púť mladých do Poľska, do Krakova a Čenstochovej. Zúčastnil som sa jej spolu s niekto-

rými mladými, ktorí boli v Paríži. Rozprávali nám zážitky, ktoré si odtiaľ priniesli, čo u mňa prehĺbilo záujem o Svetové dni mládeže. Už vtedy bolo známe, že ďalšie Svetové dni mládeže budú o tri roky opäť v Európe, v roku 2000 v Ríme. Stále viac som bol rozhodnutý, že chcem byť pri tom...

Napokon si sa definitívne rozhodol, že pôjdeš na Svetové dni mládeže do Ríma. Prečo?

Lákalo ma to. Už tri roky predtým, keď sa mladí chystali na SDM do Paríža, som počúval o tomto podujatí samé chvály. Ľudia, ktorí tam boli, nám rozprávali zážitky o stretnutiach so Svätým Otcom pod „Eifelovkou“. V roku 2000 som mal práve 16 rokov, čo bol minimálny vek pre účasť na SDM. Tak som sa prihlásil.

Pred samotným stretnutím s pápežom sú pre účastníkov pripravené aj Dni prijatia v diecézach. Ako si spomínaš na Dni prijatia, ktorých si sa zúčastnil pred SDM v Taliansku?

Prievádzania, ktorí išli na SDM 2000 do Ríma v autobuse s mladými z Oslan, sa zúčastnili Dní prijatia v diecéze Bologna. Farnosť Palata Pepoli pre nás pripravila pekný týždeň - zobrali nás na výlety, zažili sme taliansku pohostinnosť a zúčastnili sme sa aj pripraveného programu v Bologni, z ktorého mi utkvél v pamäti najmä krásny ohňostrojo.

Majú podľa teba Dni v diecézach skôr formačný zmysel ako príprava na SDM, alebo skôr ide o zoznámenie sa s krajinou, do ktorej mladí ľudia prichádzajú?

Myslím si, že v otázke boli zhrnuté oba hlavné dôvody, prečo sú Dni prijatia u mladých obľúbené. Ťažko povedať, čo má väčší zmysel alebo je dôležitejšie. Program pripravený počas Dní prijatia má mladého človeka na SDM pripraviť aj po duchovnej stránke. Prostredníctvom katechéz, svätých omší a spoločenstva, ktoré počas nich zažije. Určite však majú Dni prijatia význam aj pre zoznámenie sa s krajinou. Do Talianska som prišiel prvý raz v živote, všeličo bolo iné ako u nás. Bolo fajn, že sme neprišli rovno do Ríma, do zhonu a tlačnice. Dni prijatia boli výbornou cestou ako sa adaptovať v novom prostredí a zažiť priamu pohostinnosť usporiadateľov.

Od SDM 2000 v Ríme a samotného stretnutia s pápežom počas vigílie a nedeľnej svätej omše už ubehlo skoro jedenásť rokov. Spomínaš si na to ešte? Bol to skutočne zážitok na celý život - počúvať slová pápeža, rozjímať a nocovať vonku pod holým nebom, a napokon spoločne sláviť Eucharistiu?

Asi každý, kto tam bol, do konca života nezabudne na veľké priestranstvo s názvom Tor Vergata, kde sa zišli dva milióny mladých ľudí. Všetci boli rozdelení vo veľkých sektoroch a čakali, či práve okolo nich nepôjde sprievod s pápežom. Do toho neúnavné vyhrávanie hymny stretnutia Emanuel a úmorné slnko. V tomto očakávaní sa priblížil večer a príchod Jána Pavla II. Samozrejme si presne nespomínam, o čom bola katechéza. Ale úprimne môžem povedať, že aj po rokoch mám stále

živú spomienku na ten zážitok. Byť tam, zažívať veľké spoločenstvo, cítiť atmosféru, vidieť naživo Svätého Otca... Aj v duchovnej oblasti je to pre mňa dlhodobou veľkým povzbudením a niečím, k čomu sa môžem vždy vracat'.

Svetové dni mládeže sa do Európy vrátili po piatich rokoch. Po kanadskom Toronte 2002 ich v roku 2005 pripravovali v nemeckom Kolíne nad Rýnom. Ako veľký fanúšik SDM si sa ich zúčastnil opäť, no tento raz v role dobrovoľníka. Mal si nejaký dôvod, prečo si už nešiel ako účastník, ale ako dobrovoľník?

Otvorene povedané - dobrovoľníctvo bolo do istej miery možnosťou znížiť finančné náklady spojené s účasťou na SDM. Dobrovoľníci ako odmenu za službu dostali možnosť zúčastniť sa stretnutia bez platby účastníckeho poplatku, takže si museli hradiť len dopravu do Nemecka. Ale bola za tým samozrejme aj túžba zažiť niečo nové. Ísť tam, no nebyť už len radovým účastníkom,

ale podieľať sa svojou prácou na tom, že SDM hladko prebehnú a budú úspešné. Boli sme starší, mali sme väčšie cestovateľské skúsenosti, takže sme sa v diecéze viacero rozhodli zúčastniť SDM práve v tejto forme.

Akú dobrovoľnícku prácu si mal pridelenú počas Svetových dní mládeže v Kolíne?

Naša dobrovoľnícka skupina, v ktorej aj dobrovoľníci z Poľska, Nemecka a Belgicka, mala na starosti niekoľko škôl, v ktorých boli ubytovaní účastníci. Tie sme mali strážiť. Počas dňa aj noci sme na nich striedali a kontrolovali prichádzajúcich účastníkov, či sú v škole ubytovaní, a tiež dohliadali na dodržiavanie poriadku. Služby sme si rozdelili tak, že bolo možné sa zúčastniť aj samotného programu Svetových dní, ktorý prebiehal v Bonne, Kolíne a Düsseldorfe.

Niekoľko mesiacov pred SDM 2005 v Kolíne nad Rýnom vznikli aj pochybnosti, či budú Svetové dni mládeže pokračovať, keďže ich zakladateľ, pápež Ján Pavla II., si Pán povolal k sebe. Napokon novozvolený pápež Benedikt XVI. pochybnosti ukončil srdečným pozvaním na Svetové dni mládeže do svojej rodnej krajiny - Nemecka. Boli v niečom iné SDM s novým pápežom?

Na tom, že Svetové dni mládeže sú univerzálnym stretnutím kresťanskej mládeže z celého sveta, sa, samozrejme, nezmenilo nič. Opäť to bola zmes kultúr a jazykov, obrovské spoločenstvo s neopakovateľnou atmosférou. Nič na tom nemenilo ani to, že v tom čase bol na pápežskom stolci už niekto iný ako Ján Pavol II. Každý človek je

iný, prejavuje sa iným temperamen-
tom, a preto je logické, že aj Bene-
dikt XVI. bol iný. Mnohí z neho na
úvod mali dojem, že bude chladný
a menej srdečný ako predchádzajú-
ci pápež. No ukázalo sa, že to nie je
celkom pravda a aj on sa dokáže
mladým prihovoriť, povzbudiť ich,
dať im duchovnú hĺbku a mať pre
nich otvorené srdce.

**Tretí raz si sa rozhodol putovať za
pápežom na druhý koniec sveta,
do austrálskeho Sydney v roku
2008. Opäť za tým bola hlavne
túžba zažiť Svetové dni mládeže
ako výnimočné podujatie?**

Skôr, než človek dospeje k defini-
tívnemu rozhodnutiu ísť tam, pre-
hodnotí mnoho faktorov. Napríklad
ja som v tom čase uvažoval o tom,
že si možno čoskoro budem zakla-
dať rodinu a aj kvôli práci už nebu-
dem môcť odísť na dlhšiu dobu do
zahraničia. Pri austrálskych SDM
veľa zohralo aj to, že nás pápež po-
zýval na úplne nezvyčajné miesto,
na druhý koniec planéty. Takže keď
som už vedel, že sa mi podarí za-
bezpečiť potrebné finančné pro-
striedky, rozhodol som sa. Nasledo-
valo objednanie letenky a všetko,
čo sa s tým spájalo. Zo Slovenska
som odišiel na päť týždňov. Opäť to
boli dni plné veľkých zážitkov,
stretnutí, priateľstiev a nezabudnu-
teľných spomienok.

**V Sydney si bol vybraný aj do Me-
dzinárodnej liturgickej skupiny,
ktorá sa starala o živú liturgiu po-
čas svätých omší s pápežom. Musel
si sa o túto čestnú úlohu nejako
uchádzať?**

Na SDM som sa prihlásil ako radový
účastník. To, že budem vybratý do
tejto medzinárodnej skupiny ako
zástupca Slovenska, som netušil.
Jedného dňa mi zatelefonoval kňaz
pre mládež Banskobystrickej diecé-
zy Andrej Darmo a spýtal sa ma, či
myslím svoju účasť na SDM v Sydney
vážne. Keď som mu to potvrdil, po-
núkol mi možnosť byť členom Me-
dzinárodnej liturgickej skupiny,
keďže ma vybrala ako vhodného
kandidáta Konferencia biskupov Slo-
venska. Pociťoval som to ako veľkú
česť.

**Aké boli Svetové dni mládeže
v Austrálii v porovnaní s tými pre-
došlými? Bolo na nich okrem veľ-
kej vzdialenosti od domova niečo
výnimočné?**

Samotná Austrália je krajina, kde
kresťanstvo a katolícka viera nie sú
také výrazné ako v Taliansku a na
severe Nemecka. V Kolíne a Ríme
bolo viac účastníkov a všetkým oby-
vateľom bolo jasné, prečo sú tam
mladí ľudia a aké podujatie sa koná.
V Sydney sme stretali ľudí, ktorí sa
nás pýtali, čo sa to deje, prečo je
tam tak veľa ľudí a vlastne až od
nás sa dozvedali, že ich krajinu na-
vštívi pápež. Svetové dni tu teda
mali aj evanjelizačný rozmer. Sami
sme vydávali svedectvo o tom, že
sme sa rozhodli prísť na opačný ko-
niec sveta aj preto, aby sme všet-
kým povedali, že Cirkev je živá
a kresťanská viera v Boha je aktuál-
na aj v dnešnej dobe. Aj na tohto-
ročných SDM v Španielsku budú mať
účastníci podobnú úlohu.

Tradične ukončujeme rozhovor do Bartolomeja nejakým odkazom pre čitateľov. Chceš v súvislosti s témou, o ktorej sme sa rozprávali, niečo Prievádzanom odkázať?

Tento rok sú Svetové dni mládeže v Madride a ešte stále je možnosť sa na ne prihlásiť. Chcel by som povzbudiť všetkých mladých, najmä tých, ktorí ešte nemali možnosť zúčastniť sa tohto podujatia, aby nabrali odvahu a prihlásili sa, pretože to pre nich určite bude zážitok na celý život a veľké povzbudenie

v duchovnom živote. Je to príležitosť uvedomiť si univerzálnosť cirkvi, ktorá je na podujatí prítomná. Človek sa zrazu sám ocitne medzi mladými kresťanmi zo stoviek krajín, priamo s nimi komunikuje a je akoby jedným dielikom puzzle, ktorá celú tú atmosféru vytvára. Všade môže cítiť jednotu a krásu spoločenstva mládeže, ktorá patrí do Cirkvi.

Za rozhovor ďakuje Alojz Vlčko

Foto: Archív Juraja Bubnáša

Svetové dni mládeže v Madride: Základné informácie

Kedy musím mať čas?

Dni v diecézach: 11.-15.8.2011

Svetové dni mládeže: 16.-21.8.2011

Informácie o individuálnej účasti a cenách balíkov nájdete na stránke www.madrid11.com/en/register.

Kolko to stojí?

Rada KBS pre mládež a univerzity ponúka mladým pútnikom skupinovú registráciu a celkovú organizáciu pre slovenských pútnikov počas „Dní v diecézach“ ako i samotných Svetových dní mládeže v Madride. Ceny sú nasledovné:

do 31.5.2011 - 460 €

do 30.6.2011 - 500 €

V cene je zahrnutý balíček pútnika, doprava autobusom, ubytovanie, strava, fond solidarity, tričko, šiltovka, spevník. Balíček nepokrýva stravu počas cesty autobusom. Cestovné poistenie si hradí každý účastník sám.

Kde sa prihlásim?

V našej diecéze spravuje prihlasovanie Sekcia pre mládež Banskobystrickej diecézy. Navštív stránku www.dcmmajak.sk a postupuj podľa inštrukcií.

Vek účastníkov

Svetové dni mládeže sú zamerané na mladých ľudí. Účastníci musia mať najmenej 14 rokov veku do augusta 2011.

Ďalšie informácie:

www.madrid2011.sk

www.madrid11.com

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE
MADRID 2011
16. - 21. AUGUST

„ZAKORENENÍ A POSTAVENÍ NA JEŽIŠOVI KRISTOVI, UPEVNENÍ VO VIERE.“ (porov. Kol 2, 7)

Stretnutie, ktoré vás premení

Spomienka na Svetové dni mládeže 1991 v Čenstochovej

Keď som prvýkrát počul o celosvetovom stretnutí mládeže so Svätým Otcom, neveril som, že je možné zažiť niečo také silné a hlboké. Práve som začínal študovať na strednej škole. Atmosféra stále elektrizovala udalosťami zmeny v štáte. Padla železná opona a s ňou prišla možnosť vycestovať a zažiť niečo nové.

Pamätám si, že sme s požehnaním nášho pána farára R. Oliša vyštartovali na VI. celosvetové stretnutie mládeže v Čenstochovej v Poľsku so Svätým Otcom Jánom Pavlom II., ktoré vrcholilo dňa 15. augusta 1991. Plný autobus mladých. Nik sa nestiažoval na nepohodlné vozenie v starom autobuse. Atmosféra bola elektrizujúca ešte doma.

Pred autobusom sa kopilo množstvo batohov, o ktoré sa opieralo niekoľko gitár. Ani neviem, ako rýchlo prebehla cesta. Kontrola pasov a batožiny na poľsko-slovenskej hranici, niekoľko piesní a už sme vysadili v stanovom tábore vzdialenom asi 4 km od miesta stretnutia so Svätým Otcom.

Ťažko opísať atmosféru, ktorá tam vládla. Pamätám sa, že tam prišiel približne jeden milión mladých ľudí. V uliciach Čenstochovej nebolo vidieť žiadne policajné hliadky a nik nezamykal obchody. Ráno nebolo potrebné zbierať odpadky, rozhádzané smetné koše, porozbíjané fľaše alebo zdemolované autá tak,

ako to býva dnes po prebdených večeroch s tvrdou agresívnou hudbou. Ešte dodnes mám pred sebou to obrovské spoločenstvo plné Ježišovho Ducha, ktorý zjednocoval toľko rozličných jazykov do jednej reči priateľstva a vzájomného porozumenia.

Pamätám si, ako sme od rána čakali spolu s Kanadánmi, Španielmi, Maďarmi a množstvom ďalších mladých, aby sme sa dostali na hlavnú plochu pred bazilikou. Po piatich hodinách čakania sa nám to podarilo. Viac sme odtiaľ neodchádzali, aby sme nestratili miesto, z ktorého by sme mohli na ďalší deň vidieť pápeža Jána Pavla II. Únava, dlhé čakanie, ani chladná noc či pražiacie slnko nedokázali zastaviť hmatateľnú túžbu mladých po stretnutí s Kristovým námestníkom. Toto čakanie nebolo hluché. Celú noc zneli modlitby a spevy. Duch Svätý bol prítomný v celom dave očakávajúcich pútnikov a pripomínal časy Turíc.

Pamätám sa na okamih príchodu Svätého Otca. Výbuchy nadšenia, jeho jasné a hlboké slová adresované nám mladým boli plné dôvery, pravdy a výziev. Ťažko to celé opísať. Viem, že sa vo mne čosi zmenilo a začalo niečo nové... V tom okamihu som zažil stretnutie spoločenstva Cirkvi s Ježišom, na ktoré do smrti nezapudnem.

Aj tento rok sa opäť zopakuje stretnutie, ktoré bude mocné Božím Duchom. Svetové dni mládeže v Madride sa konajú v Španielsku v dňoch 16. - 21. augusta 2011. Sú príležitosťou zažiť spoločenstvo okolo Kris-

tovho námestníka, ktorý prichádza ako posol pokoja a nádeje. Je to príležitosť, ktorá mení a pretvára.

Martin Dado

Požehnanie pod Eiffelovkou

Spomienka na Svetové dni mládeže 1997 v Paríži

Prvýkrát som Jána Pavla II. videla naživo počas jeho návštevy Slovenska v Nitre v júni 1995. Boli sme tam ako stretko z našej farnosti. Jeho slová som vtedy veľmi nevnímala. Napriek tomu si myslím, že stretnutie s ním ma zasiahlo už tam.

Práve v Nitre som riešila problémy svojich zalúbených priateľov a vzťahu muža a ženy - témy tak oblúbené u Jána Pavla II. (a teraz už aj u mňa). Po čase som sa zalúbila i ja a chystala sa svadba.

Ale pripravovali sa aj Svetové dni mládeže a stretnutie s pápežom v Paríži. Náš kňaz sa mi rozhodol venovať nádherný svadobný dar. Zaplatil mi časť nákladov na cestu do Paríža. A keďže môj budúci manžel nemal masové akcie nikdy rád, vybrala som sa na dvojtyždňový pobyt do Francúzska až na pár priateľov zo stretnutia sama. Bolo to v auguste 1997.

Horúce slnko

Počasié vo Francúzsku bolo fantastické. Víťalo nás horúce slnečné leto s teplotami okolo 34 °C. Spolu s kamarátkou ma prideliť do rodiny mladých katolíckych manželov s dvoma malými deťmi v oblasti blízko Belfortu. Dorozumievali sme sa po anglicky. Keďže však moje znalosti tohto jazyka boli dosť biedne, využívala som hlavne neverbálnu komunikáciu.

Naša rodinka sa nám postarala o niekoľko krásnych dní. Spoločne sme navštívili napríklad pevnosť

Belfort, priestory svetoznámeho kostola Ronchamp s výbornou akustikou a nádhernou vnútornou i vonkajšou výzdobou, ale i starobylé mariánske pútnické miesto v pohorí Vogézy. Lúčenie bolo ťažké.

Konečne v Paríži

V deň mojich menín, 18. augusta, sme odcestovali do Paríža. Organizácia Svetových dní mládeže tu bola vynikajúca. Všetci sme dostali voľné lístky na metro, takže sme sa mohli slobodne pohybovať po celom meste. Keďže sme neboli viazaní na žiaden program, využili sme čas na prehliadku pamiatok.

Úžasné bolo, že takmer vo všetkých parížskych kostoloch sa pri tejto príležitosti konali podujatia, do ktorých sa zapojilo veľa dobrovoľníkov. Pripadala som si ako Alicia v krajine zázrakov. Bola som v hlavnom meste Francúzska, turistickom sne mnohých ľudí!

V meste vládla neopakovateľná atmosféra. Ulicami sa pohybovali zástupy mladých ľudí. Niektorí vyzerali exoticky, iní nám boli podobní. Všetci sem však pricestovali s jediným cieľom - stretnúť Svätého Otca.

Nečakaná prekážka

Program Svetových dní mládeže prebiehal na dvoch miestach - v centre v blízkosti Eiffelovky a v Longchampe v blízkosti Boulonského lesíka. Na stretnutí v centre som však nebola. Nečakane som dostala horúčku - pravdepodobne od únavy. Zostala som teda dva dni v mestečku na predmestí Paríža, v rodine starostu, u ktorého sme bývali. Bol to zvláštny pocit. Nebola som ani doma, ani s priateľmi, ani so Svätým Otcom, ale ležala som chorá v posteli úplne neznámych ľudí.

Konečne Svätý Otec

Ked' sa môj stav zlepšil, konečne som Svätého Otca mohla uvidieť aj ja. V Longchampe prešiel na papamobile veľmi blízko nás. Potom čítal svoje posolstvo mladým. Noc sme strávili vonku, každý na priestore približne meter krát meter. Na druhý deň slúžil Svätý Otec v Longchampe svätú omšu. Počas nej pokrstil mladých ľudí z rôznych častí sveta. Teplomer ukazoval 38°C, museli sme teda priniesť aj istú obeť. Takéto niečo sa určite nedá nazvať slovom komfort, malo to však svoj význam.

Bez pochybností

Šesť dní po návrate z Paríža som sa vydala. Dodnes to vnímam tak, že som si do tohto mesta šla po požehnanie do manželstva. Krátko pred odchodom na Svetové dni mládeže ma totiž naplnili veľké pochybnosti o správnosti svojho rozhodnutia vstúpiť do manželstva. No práve v Paríži som si uvedomila, že vydať sa neznamena naplniť svoju túžbu po šťastí.

Práve naopak, znamená to urobiť niekoho šťastným. Prijala som túto skutočnosť ako výzvu na celý život. A práve to ma zbavilo všetkých pochybností.

Moje stretnutie so Svätým Otcom Jánom Pavlom II. bolo nadmieru požehnané nielen v mojom manželstve, ale aj v povolaní slúžiť iným ľuďom, ktorým pomáhám pochopiť zmysel manželskej lásky. Tento onedlho blahoslavený muž bdie nad mnou dodnes. Verím tomu, lebo sa k nemu modlím. A on mi posielá skrze svoje orodovania v nebi do cesty ľudí, umelecké diela a texty svojich encyklik, v ktorých sa odráža to, čo počas celého svojho pontifikátu ohlasoval - že muž a žena sú stvorení na Boží obraz a spolu skrze sviatosť manželstva môžu nekonečne hlbokým a vznešeným spôsobom oslavovať Boha.

Preto ak sa rozhodujete, či ísť do Madridu, alebo nie, môžete si byť istí, že vaše áno bude požehnaním pre celý váš nasledujúci život. Lebo byť s pápežom, to je vždy milosť.

Text a foto: Elena Blašková

Bola som tam

Spomienka na Svetové dni mládeže 2005 v Kolíne nad Rýnom

Je to už šesť rokov, čo sa konali Svetové dni mládeže tak blízko našej krajiny, že sa ich Slováci mohli zúčastniť vo väčšom počte. Bolo to v lete roku 2005, len niekoľko mesiacov po smrti pápeža Jána Pavla II. So skupinou mladých patriacich do Komunity Emanuel som sa na toto stretnutie dostala „skratkou“ cez Wadowice, kde na nás čakala niekoľkodňová duchovná príprava na stretnutie s mladými celého sveta, so Svätým Otcom Benediktom XVI., ale predovšetkým s našim Otcom v nemeckom Kolíne. Mottom stretnutia boli slová: „Prišli sme sa mu pokloniť.“ (Mt 2,2).

Prijatie a ľudskosť

Na čo si spomínam? Možno viac na emócie ako na konkrétneosti. Pamätám si pocit prijatia. Bývali sme v nemeckých rodinách, u ľudí, ktorých občas považujeme za chladných a tvrdých - a zažili sme na vlastnej koži, čo znamená dôvera, otvorené dvere, ale predovšetkým srdcia. V mysli sa mi vybavuje aj plagát na začiatku mestiečka St. Augustin neďaleko Bonnu. Bolo na ňom napísané: „*Hostia sú požehnaním.*“. V rôznych svetových jazykoch. Ten obraz sa človeka neuveriteľne dotýkal a dojíma ma dodnes.

Zažili sme, aké to je nevedieť, čo bude, kde budeme bývať a ako sa v tom miliónovom dave, ktorý zaplnil Kolín aj ostatné okolité mestá a dediny, zorientujeme a nestratíme. Spomínam si na večerné programy, duchovné aj zábavné, večné blúdenie s mapou v ruke, na neuveriteľný mix jazykov, národov a kultúr.

Obraz lode - obraz Cirkvi

V deň, keď do Kolína prišiel Svätý Otec, sme sa namiesto sledovania prenosu z jeho príchodu rozhodli ísť priamo na breh Rýna, po ktorom sa mal plaviť. Obraz Svätého Otca na mieste kormidelníka veľkej lode plnej mladých ľudí zo všetkých kútov sveta bol pre mňa jeden z najsilnejších obrazov Cirkvi, aké som kedy videla. Bez slov, ale o to

silnejší. Veľká loď plaviaca sa po rieke, ktorou nepohnú žiadne vlny ani vietor, ale naopak, ona sama vytvára na hladine vlny, ktoré plávajú až k brehu.

Mocné vanutie Ducha

Niekoľko dní po tom nastal čas, kedy sme sa rozlúčili so „svojimi“ farnosťami. Nechýbala rozlúčková slovenská svätá omša a potom už len odchod. Mladí z celého sveta sa zhromaždili na ploche za mestom Kolín označenej ako Marienfeld (Máriino pole). Pamätám si, ako sme si večer po vigílii niekde v strede vyše miliónového davu ustielali v spacákoch a dúfali, že nezaprší a ako sa potom nádherne vyjasnilo a v noci bolo vidno snáď všetky hviezdy.

V nedeľu nasledovala slávnostná svätá omša so Svätým Otcom. Keď nás vyzval, aby sme sa modlili Otčenáš každý vo svojom jazyku, bolo to ako mocné vanutie Ducha, ako hukot na Turíce v Ježišových časoch.

Prišli sme sa mu pokloniť

Skončili sa SDM a po šiestich rokoch sa môžem nanovo spýtať - dalo mi to niečo? Aj teraz s istotou tvrdím, že áno. Zažili sme spoločenstvo viac ako milióna mladých ľudí 160 národností, originalitu každého národa a zároveň neuveriteľnú univerzálnosť Cirkvi. To všetko sú skúsenosti na nezaplatenie. Bola to škola odvahy, ochoty, tolerance, veľká škola viery. Boli sme ako traja mudrci. Rovnako ako oni sme sa prišli pokloniť Kráľovi, aby sme sa potom mohli vrátiť tam, odkiaľ sme pochádzame. Vrátiť sa inou cestou a zmenení.

Prečo toto celé vlastne píšem? Pretože je blízko čas, keď sa mladí - a samozrejme aj mladí Slováci - opäť budú môcť stretnúť na SDM. Už toto leto v Madride. Určite to bude skvelý

čas, plný slnka, španielskeho temperamentu, ale nadovšetko Božieho požehnania.

Milí priatelia, chodte do Madridu! Nechodte tam na výlet, za zážitkami, nechcete si odtiaľ priniesť len stovky fotiek. Neberte to ako zábavný program, nechodte tam ako turisti alebo zvedavci. Chodte, aby ste zažili spoločenstvo Cirkvi, aby ste načerpali - a aby ste potom mohli žiť a rozdávať, keď sa vrátite do každých dní. Aby ste si - ako hovorí motto tohtoročných SDM - nanovo uvedomili, kto ste a že chcete byť „zakorenení a postavení na Ježišovi Kristovi, upevnení vo viere“ (Kol 2,7). V dobrých dňoch, ako aj v tých zlých.

Text: M. K., Foto: WJT 2005

Hľa, Baránok Boží

Počas svojho štúdia na vysokej škole som mal možnosť zúčastniť sa prednášky jedného svetoznáameho architekta. Prišiel priamo do budovy našej fakulty. Usadili sme sa v aule a on začal hovoriť.

Celá prednáška bola v angličtine. Architekt v úvode povedal pár slov o tom, ako začínal formovať svoje koncepty pri stavaní domčekov zo stavebnice. Potom prešiel na odbornejšiu tému. Vtedy som mu prestal rozumieť. Moje znalosti anglického jazyka boli príliš malé na to, aby som vedel, o čom je reč.

Asi po pol hodine architekt skromne sklonil hlavu a povedal niečo, čo v aule vyvolalo obrovský smiech. Ja som mlčal. Schoval som hlavu medzi plecia a ďalej som si kreslil. Uvedomoval som si jedno: bol som v blízkosti svetoznáameho človeka a špičkového architekta, no v konečnom dôsledku to pre mňa nezname-

nalo nič. Lebo som mu nerozumel. Potom som bol na inom podujatí v kostole. Čítalo sa tam zo špičkových kníh Starého a Nového zákona a ja som súhlasne prikyvoval na znak toho, že sa stotožňujem s myšlienkami v citovanom texte. Potom som sa úpenlivo modlil za úmysly v prosbách.

Zanedlho nastal zvláštny okamih. Kňaz zobral do rúk maličkú hostiu, zodvihol ju nad hlavu a povedal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ Hneď nato som schoval hlavu medzi plecia, sklopil zrak a prečkal chvíľu ticha. Bol som v blízkosti veľkého a jediného Boha, špičkového tvorcu sveta - a v koneč-

nom dôsledku to pre mňa neznamenalo nič. Lebo som mu nerozumel. Počul som výzvu kňaza „hľa“, ale nedíval som sa. Počul som výrok o Baránkovi, ktorý sníma môj hriech, ale netešil som sa. Počul som radostnú zvesť, ale nevedel som, aká je radostná.

Aby som porozumel ďalšej prednáške architekta, musel som zobrať slovensko-anglický slovník a naštudovať si odborné výrazy. Aj na duchovné veci existuje podobný „slovník“. Je ním Biblia.

V liste Rimanom 3,22-23 sa píše: „Niet rozdielu, všetci zhrešili a chýba im Božia sláva.“ A v piatej kapitole, dvanásty verš: „Preto ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze hriech smrť, tak aj smrť prešla na všetkých ľudí, lebo všetci zhrešili.“ Píše sa tu o tom, že všetci sme zhrešili a zasluhujeme smrť. Je to krutá skutočnosť, ktorá sa odzrkadľuje aj na kvalite života. V knihe Genezis sa píše aký je náš údel: „Žene povedal (Boh): „Veľmi rozmnožím tvoje trá-

penia a t'archavost'; v bolesti budeš rodiť deti, a hoci budeš po mužovi túžiť, on bude vládnuť nad tebou.“ „A Adamovi povedal: ... nech je prekliata zem pre teba; s námahou sa z nej budeš živiť po všetky dni svojho života. Trnie a bodľacie ti bude rodiť a ty budeš jesť poľné byliny. V pote svojej tváre budeš jesť svoj chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý, lebo prach si a na prach sa obrátiš!“ (Gn 3,16-19) Je to predzvesť každodenných trápení človeka.

Oproti tomu stojí Kristus, o ktorom Ján Krstiteľ povedal: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta.“ (Jn 1,29) Je to úžasné. Ježiš na Golgote vydobyl pre každého človeka možnosť zbaviť sa hriechu. My teraz môžeme kľačať pri bohoslužbe pred eucharistickým Kristom, prijímať ho a prijímať nový život, ktorý nám ponúka. Už nie sme pod kľatbou hriechu. Mojim údelom je teraz ísť a rásť vo viere v Ježiša, žiť s ním každý deň a prijímať, čo mi pripravil. Mám toho najmocnejšieho Otca na svete a nečaká ma nič iné, než život s ním.

Myslím, že keď pôjdem najbližšie na svätú omšu a kňaz povie „Hľa!“, tak zdvihnem hlavu a budem sa pozerat' na svojho Pána. A keď kňaz povie „Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“, budem sa usmievat' od ucha k uchu a budem sa radowať. Urobím všetko pre to, aby som si život zariadil podľa tejto novej skutočnosti. Ved' tá správa je taká dobrá, že nič nemôže zostať také, aké bolo pred tým. Už viac nebudem otrokom, ved' nasledujem Krista, ktorý prišiel, aby víťazil. (porov. Zjv 6,2)

Augustín Ugróczy
gustovclanok@gmail.com

Mladík s asketickým duchom

Svätý Rafael Arnáiz Barón

3/11

Tohtoročné Svetové dni mládeže usporiadané v Madride majú až deväť patrónov. Práve o ich život sa bude opierať duchovná príprava mladých na toto podujatie. Jeden z nich, Rafael Arnáiz Barón, sa v rade známych mien (sv. Ján z Križa, sv. Ignác z Loyoly, sv. Terézia z Avily) vyníma nielen svojím mladým vekom, ale aj „aktuálnosťou“. Žil totiž v 20. storočí.

Rafael Arnáiz Barón sa narodil 9. apríla 1911 v Burgose v Kastílii. Bol najstarším zo štyroch chlapcov. Jeho rodina bola zámožná. Rafael dostal kvalitné vzdelanie u jezuitov. Keďže bol veľmi talentovaný a ambiciózny, rozhodol sa stať architektom. Odišiel do Madridu a tento odbor aj začal študovať.

Iné plány

Boh mal však s Rafaelom iné plány. Napriek tomu, že štúdium Rafaela bavilo, necítil sa v škole dobre. Čoraz častejšie sa k nemu vracala myšlienka zasväteného života. Vedel však, že doma s ňou nepochodí. Tam totiž rákali s tým, že sa stane úspešným mladým mužom a nie kňazom či reholníkom. Rafael dlho uvažoval, napokon sa však rozhodol štúdium prerušiť a vstúpiť do rehole trapistov. Bolo to v roku 1934.

Rehoľa s prísnyim zachovávaním pravidiel

Trapisti ako rád vychádzajúci z rádu cistercitov zasväcujú svoj život modlitbe a manuálnej práci. Sú nazývaní aj „Cisterciánskym rádom zachovávaní prísnych pravidiel“. Sedemkrát denne majú spoločné modlitby, ostatný čas vyplňajú prácou. „*Ludia hovoria, že ticho v kláštore je smutné a zachovávať pravidlá je ťažké,*“ píše v jednom zo svojich listov Rafael. „*Ako sa mýlia! Ticho v kláštore je tým naj-*

radostnejším jazykom, aký môžeme počuť. V tichu hovoríme s Bohom.“

Nebezpečná choroba

Rafael po vstupe do noviciátu túžil však aj po niečom viac, ako bola modlitba a práca. Túžil po utrpení a križi, prostredníctvom ktorého by sa mohol viac zjednotiť s Kristom. Boh s odpoveďou na jeho prosby nečakal dlho. Už rok po vstupe do noviciátu dostal Rafael cukrovku. Choroba postupovala rýchlo. V priebehu ôsmich dní schudol 24 kilogramov. Namiesto reholného života sa musel zmieriť s odchodom domov. Stále však veril v možnosť návratu a s nádejou čakal na zlože-

nie večných sľubov. Svoje utrpenie obetoval za iných. Keď tridsať trapistov povolali počas občianskej vojny (v roku 1936) do boja, modlil sa za nich. Všetci prežili.

Asketické listy

Napriek ďalším dvom návratom a odchodom z kláštora Rafael nemohol naplno žiť rehoľným životom. Napísal však množstvo listov, ktoré svedčia o jeho hlbokkej vnútornej askéze. Sú preniknuté kritikou, ale aj povzbudeniami k horlivosti a úprimnej láske. Jeho krátky život sa skončil 26. apríla 1938 v kláštore trapistov v Duenase, kam sa po treťtí, tentoraz už poslednýkrát vrátil. Mal iba 27 rokov.

Už v čase svojej smrti bol Rafael povestný svojou svätosťou. Okrem pokory a odovzdanosti do Božej vôle vynikal totiž aj citlivosťou, radosťou a zmyslom pre humor. Napriek chorobe zostal verný tomu, čo pociťoval ako Božie volanie - milovať

Ježiša, Máriu, kríž a život v reholi trapistov.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 3;
www.tisk.cirkev.cz;
www.fr.wikipedia.org)

Liturgické okienko

6. marec 2011 - 9. nedeľa cez rok

Č1 - Uložte si tieto moje slová do srdca a do duše.

Dt 11,18.26-28

R - Ty, Pane, buď mojim útočišťom.

Ž 31

Č2 - Ale teraz sa zjavila Božia spravodlivosť bez zákona a dosvedčujú ju Zákon i Proroci.

Rim 3,21-25a

Ev - Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane,“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov? Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal, odíďte od mňa vy, čo páchate nepravosť!

Mt 7, 21-27

13. marec 2011 - 1. pôstna nedeľa

Č1 - Vtedy Pán, Boh, utvoril z hlíny zeme človeka a vdýchol do jeho srdca dych života.

Gn 2, 7-9.3,1

R - Zmiluj sa, Pane, lebo sme zhrešili.

Ž 51

Č2 - Preto ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze

hriech smrt', tak aj smrť prešla na všetkých ľudí, lebo všetci zhrešili.

Rim 5,12-19

Ev - Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. Tu pristúpil pokúšiteľ a povedal mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.“ On odvetil: „Napísané je: Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“... A zasa ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a vravel mu: „Toto všetko ti dám, ak padneš pred mnou a budeš sa mi klaňať.“ Vtedy mu Ježiš povedal: „Odíď satan, lebo je napísané: „Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“ Mt 4, 1-11

20. marec 2011 - 2. pôstna nedeľa

Č1 - V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme. Gn 12,1-4a

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v Teba. Ž 33

Č2 - On zničil smrť a zjavil život a nesmrteľnosť evanjeliom. 2Tim 1, 8b-10

Ev - O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil, tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo. Vtom sa im zjavil Mojžiš a Eliáš a rozprávali sa s nim. Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky.“... Kým ešte hovoril, zahalil ich jasný oblak a z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zalúbenie, počúvajte ho.“ ... Keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal: „Nikomu nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.“ Mt 17,1-9

27. marec 2011 - 3. pôstna nedeľa

Č1 - Čo si počnem s týmto ľudom?! Len trochu a ukameňovali by ma!

Ex 17,3-7

R - Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia. Ž 95

Č2 - Ved' Kristus zomrel v určenom čase za bezbožných ľudí, keď sme boli ešte bezmocní.

Rim 5,1-2.5-8

Ev - Ježiš si unavený z cesty sadol k studni. Tu prišla po vodu istá Samaritánka. Ježiš jej povedal: „Daj sa mi napit!“ - „Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu odo mňa, Samaritánky?“ - „Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: Daj sa mi napit' - ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“ - „Odkiaľ máš živú vodu?“ - „Každý, kto pije túto vodu, bude znova smädny. Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žizniť naveky.“ - „Pane, daj mi takej vody, aby som už nebola smädná.“ - „Chod', zavolaj svojho muža a príď sem!“ - „Nemám muža.“ - „Správne si povedala, lebo si mala päť mužov a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž. To si povedala pravdu.“ - „Pane, vidím, že si prorok, viem, že príde Mesiáš, zvaný Kristus. Až príde on, zvestuje nám všetko!“ - Ježiš jej povedal: „To som ja, čo sa rozprávam s tebou.“ Žena nechala svoj džbán, odišla do mesta a vravela ľuďom: „Pod'ťe sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila! Nebude to Mesiáš?“ Mnoho Samaritánov uverilo v neho pre slovo ženy, ktorá svedčila. A ešte oveľa viac ich uverilo pre jeho slovo. A ženy povedali: „Už veríme nielen pre tvoje slovo, ale sami sme všetci počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta.“ Jn 4,5-42

Príprava: A. Karaková

Farská kronika

od 26. januára 2011
do 25. februára 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Adam Kubala
Tomáš Balej
Tamara Ugróczy
Magdaléna Orlíková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Jozefína Blatková 74 r.
Jolana Bartová 86 r.
Jozef Michalík 54 r.
Margaréta Kmet'ová 90 r.
Mária Melová 83 r.
Jozefína Podolcová 86 r.
Adela Veľká 84 r.
Ilona Králiková 78 r.
Karol Hupka 70 r.
Margita Dvoráčková 91 r.
Rudolf Hagara 82 r.
Anastázia Mištunová 75 r.
Kazimír Chudý 73 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, A. Ugróczy

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana, str. 2
hore - TK KBS / Peter Zimen; str.
7, 13, 16 - internet, str. 18 - kres-
ba A. Ugróczy, str. 24 - L. Novák a
A. Vlčko

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciam.

BRANA

Jn 10,9

RODINNÉ CENTRUM

...ponúka kresťanskej rodine priestor, kde žiť
s Bohom je normálne, kde sa deti môžu hrovou
formou učiť živému vzťahu s Bohom

OTVÁRAME
1. MARCA 2011

HRY A ODDYCH

- **HERŇA**

- podnetný priestor, kde sa deti zabavia a zahrajú

- **OBÝVAČKA V KUCHYNI** - deti sa zahrajú a vy si môžete oddýchnuť a stretnúť sa s blízkymi pri čaji či kávičke

- **Detské chvály v kaplnke**

KURZY

- **BIBLICKÝ KURZ**

- vyučovanie biblických právd a hodnôt hrovou formou /od 1 roku/

- **VÝTVARKA** - vedenie dieťaťa k výtvarnému cíteniu a zmyslu pre krásno /už od 1,5 roka/

- **Ekodielne**

- **Kurz malého misionára**

- **Športové aktivity**

- **Remeselnícke dielne**

STAROSTLIVOSŤ

- **DETSKÝ KÚTIK**
(opatrovanie detí)

- **ADAPTAČNÝ PROGRAM**

- pre deti od 2 rokov
- na 4 hodiny dopoludnia
(pripravujeme)

ĎALŠIE AKTIVITY

- **PORADENSTVO**

- duchovné a výchovné

- **Semináre a prednášky**

- **Duchovné obnovy**

- **Premietanie filmov**

a iné

Viac informácií sa dozviete na našej stránke
www.branapd.sk

email: info@branapd.sk

tel. 0908 246 210, 0911 144 487

Nájdete nás na Námestí
slobody 21 v Prievidzi
/bývalá Trnka/

Ak sa Vám tento projekt páči, môžete náš podporiť modlitbami, materiálne alebo finančne (číslo účtu 2846500454/0200) Ďakujeme!

Detský maškarný ples

Dom kultúry v Necpaloch, 5. február 2011

